

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Daniel — Daniela

Citation: Larsen, Karl: "Daniel-Daniela", i Larsen, Karl: *Daniel-Daniela*, M.P.Madsens Boghandel, 1922, s. 95. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-larsenk_10-shoot-idm139817690956528.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Daniel-Daniela

Som altid, hvor komplicerede Tilstande skal presses ind i en enkelt Rubrik, er det ogsaa gaaet her. Ordet Homosexualitet omfatter utvivlsomt ganske forskellige Ting, der blot har visse ydre Træk fælles. Saaledes ses f. Eks. hos visse Sindssyge homosexuelle Tilbøjeligheder, naar den Syge er naaet til et Stadie, hvor hele hans aandelige Personlighed er i vidt fremskredent Forfald. Ogsaa findes der Mennesker, der i et forholdsvis sent Afsnit af Livet begynder — ofte sammen med andre »Perversiteter« — at nære Tilbøjelighed for Personer af deres eget Køn. Dette maa vel holdes ude fra den egentlige, den genuine Homosexualitet, der næsten altid viser sig meget tidligt, i de første Ungdomsaar, til at begynde med ligesom flakkende, usikkert søgende, for saa efterhaanden at fæstnes mere og mere — trods alle Ængstelser, alle Bekymringer og Overvejelser af moralsk eller religiøs Natur. Der forestaar de allerfleste af disse Mennesker, ikke mindst de aandeligt bedst udviklede iblandt dem, Timer og Dage fyldt af Smerte og Uro, af Usikkerhed og stille Fortvivlelse, indtil de bliver sig selv fuldt bevidst og forstaar at passe sig ind i Tilværelsen paa den Maade, deres Forstand og Hjerte ⁹⁶ anviser dem. De i Kampen mindre godt udrustede gaar i disse Aar til Grunde — slettes ud i bogstavelig Forstand, eller synker dybere og dybere ned i en Afgrund af aandeligt og legemligt Forfald. Ingen kommer dem til Hjælp, thi Samfundet er paa Forhaand fjendtlig indstillet overfor dem, og selv den tarveligst udrustede »normale« tror sig i Reglen berettiget til sædeligt og iøvrigt ogsaa i enhver anden Henseende at føle sig højt hævet over ethvert af disse Naturens Stedbørn, hvis eneste sikre Arvelod er Foragt. Uforstaaelig er denne Uvilje nu ingenlunde, thi bortset fra det umiddelbare, ureflekterede Had, som de allerfleste Mennesker føler overfor alt menneskeligt, det væsentligt adskiller sig fra deres Eget, vækkes Harmen — samfundsmæssigt set ikke uberettiget — af den ganske hensynsløse Maade, hvorpaa mange af de homosexuelle giver efter for deres Tilbøjelighed overfor ganske unge Mennesker og Børn. Her er det Punkt, hvor den personlige Frihed ikke mere kan respekteres, saa vist som det er ethvert ordnet Samfunds Ret og Pligt at hævde visse almengyldige Principper, hvortil bl. a. hører Beskyttelse af mindreaarige overfor enhver alvorlig Overlast af fysisk eller psykisk Art. Dette forstaas og billiges ogsaa fuldt ud af de intellektuelt og moralsk højere staaende blandt de homosexuelle.